

*Nationale
Arbeidsraad*

*Centrale Raad voor
het Bedrijfsleven*

NATIONALE ARBEIDSRAAD

centrale raad voor het bedrijfsleven

ADVIES Nr. 1.357

CRB 2001/448
CCR 10

Gemeenschappelijke Raadszitting van dinsdag 5 juni 2001

Discussienota ter voorbereiding van een strategie van de Europese Unie

voor een duurzame ontwikkeling

ADVIES

Onderwerp : Discussienota ter voorbereiding van een strategie van de Europese Unie voor een duurzame ontwikkeling

Mevrouw L. Onkelinx, minister van Werkgelegenheid, heeft bij brief van 18 april 2001 de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven verzocht zich gezamenlijk uit te spreken over een document dat de Europese Commissie heeft opgesteld.

Het gaat om een discussienota ter voorbereiding van een strategie van de Europese Unie voor een duurzame ontwikkeling.

De bespreking ervan werd toevertrouwd aan de gemengde commissie Duurzame Ontwikkeling.

Op verslag van deze commissie hebben de raden op 5 juni 2001 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

**ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD EN DE
CENTRALE RAAD VOOR HET BEDRIJFSLEVEN**

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

A. Begrip "duurzame ontwikkeling"

De raden werden verzocht zich uit te spreken over een discussienota van de Europese Commissie ter voorbereiding van een strategie van de Europese Unie voor een duurzame ontwikkeling.

In de inleiding van het document constateert de Europese Commissie dat het begrip "duurzame ontwikkeling" op tal van manieren wordt geïnterpreteerd; er bestaat niettemin een consensus over het feit dat dit begrip minimaal twee belangrijke ideeën omvat :

- duurzame ontwikkeling heeft een economische, maatschappelijke en milieudimensie en zal alleen duurzaam zijn als er een evenwicht wordt gevonden tussen de verschillende factoren die de kwaliteit van het bestaan kunnen helpen verbeteren;
- de huidige generatie heeft de plicht de volgende generaties voldoende maatschappelijke, economische en milieurijsdommen na te laten zodat hun welzijnspeil minstens even hoog ligt.

B. Context van de opstelling van de discussienota en inhoud ervan

In het woord vooraf van de discussienota, herinnert de Europese Commissie eraan dat de Europese Raad van Helsinki van december 1999 haar heeft verzocht een voorstel op te stellen voor een langetermijnstrategie waarin de beleidslijnen voor duurzame economische, maatschappelijke en milieuontwikkeling geïntegreerd worden met het oog op de Europese Raad van Göteborg van juni 2001.

In het woord vooraf wordt eveneens vermeld dat de discussienota het debat op gang wil brengen en andere instellingen van de Europese Unie en het maatschappelijk middenveld wil stimuleren eraan mee te werken.

De Europese Commissie behandelt in de discussienota de uitdagingen, maar ook de mogelijkheden van duurzame ontwikkeling. Zij werpt een aantal problemen op die volgens haar de grootste bedreigingen voor de duurzame ontwikkeling vormen en stelt een aantal strategische instrumenten voor om deze problemen aan te pakken.

II. STANDPUNT VAN DE RADEN

A. Wat de rol van de sociale partners betreft

1. De raden constateren dat het Verdrag van Amsterdam, dat in 1999 in werking is getreden, de duurzame ontwikkeling als een taak van de Europese Unie ziet. Artikel 2 van het verdrag bepaalt immers het volgende : "De Unie stelt zich ten doel : - bevordering van economische en sociale vooruitgang alsmede een hoog werkgelegenheidsniveau en totstandbrenging van evenwichtige en duurzame ontwikkeling, met name door (...) de versterking van de economische en sociale samenhang (...)".

Zoals reeds in de inleiding van dit advies werd aangegeven, merken zij op dat de Europese Commissie door de Europese Raad van Helsinki van december 1999 werd verzocht een voorstel op te stellen voor een langetermijnstrategie waarin de beleidslijnen voor duurzame economische, maatschappelijke en milieuontwikkeling geïntegreerd worden met het oog op de Europese Raad van Göteborg van juni 2001.

De discussienota wordt als een eerste fase van dit proces gezien. Zij definieert enkele thema's, stelt een strategie voor en bevat tien vragen om het debat op gang te brengen en de andere instellingen van de Europese Unie, de lidstaten en het maatschappelijk middenveld te stimuleren eraan mee te werken.

2. In het licht van de grote uitdagingen die met de vaststelling van een beleid voor een duurzame ontwikkeling gepaard gaan, vinden de raden dat alle betrokken actoren eraan moeten meewerken om zoveel mogelijk rekening te kunnen houden met de sterk uiteenlopende belangen.

Tegen deze achtergrond zijn de raden ervan overtuigd dat het noodzakelijk is dat de sociale partners deelnemen aan het overleg dat de Europese Commissie organiseert.

Zij wijzen immers andermaal op het specifieke karakter van de sociale dialoog, zowel op Europees als op nationaal niveau.

De raden herinneren in dit opzicht aan hun gezamenlijk advies van 26 april 2001 over de prioriteiten die aan het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie moeten worden gegeven (nr. 1.346 ; CRB 2001/344); in dit advies onderstrepen zij dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen het sociaal overleg en de dialoog met het "maatschappelijk middenveld".

In het advies benadrukken de raden immers dat deze twee processen verschillend van aard zijn : "het sociaal overleg kadert meer bepaald in de particuliere sfeer van de collectieve arbeidsbetrekkingen en handelt over materies die tot de bevoegdheid van de sociale gesprekspartners behoren. Laatstgenoemden beschikken bovendien over de bevoegdheid om overeenkomsten te sluiten die alle partners verbinden. In sommige lidstaten berust deze bevoegdheid op de autonomie en de representativiteit van de actoren in het veld, die hun een bijzondere capaciteit verleent om de uiteenlopende verwachtingen van de maatschappij met elkaar te verzoenen."

De raden voegen eraan toe dat het sociaal overleg in verscheidene lidstaten plaatsvindt binnen sociaal-economische raden die zijn samengesteld op basis van een stevig concept van representativiteit van hun leden. Dit leidt tot een institutionalisering en een structurering van de overlegprocedures en maakt de zoektocht naar compromissen alsook de opstelling van langetermijnacties mogelijk.

Wat specifiek de duurzame ontwikkeling betreft, menen de raden dat ze, naast de stem van het maatschappelijk middenveld via de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling, een eigen rol te vervullen hebben zoals blijkt uit de verderop vermelde talrijke bijdragen van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, eventueel in samenwerking met de Nationale Arbeidsraad, aan de typische thema's van de duurzame ontwikkeling.

Deze inventaris alsook de aan de gang zijnde besprekingen in het kader van de werkzaamheden van het Comité voor de werkgelegenheid en het Comité voor de sociale bescherming tonen voldoende aan dat, hoewel de duurzame ontwikkeling een allesomvattend begrip is, sommige elementen niettemin tot de exclusieve bevoegdheid van de sociale partners behoren die gedurende een 50-jarige traditie een grote knowhow en ervaring hebben opgedaan.

De Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling spreekt zich trouwens in dezelfde zin uit in zijn advies van 24 april 2001 over de strategie voor duurzame ontwikkeling van de Europese Unie en merkt op dat "zowel het sociaal overleg als de raadpleging van de georganiseerde burgermaatschappij een rol te spelen hebben, al moet men het verschil tussen beide erkennen".

B. Wat de strategie en de thema's van duurzame ontwikkeling betreft

1. De strategie voor duurzame ontwikkeling

De raden herinneren eraan :

- enerzijds, dat de buitengewone Europese Raad over werkgelegenheid van 20 en 21 november 1997 het proces van Luxemburg op gang heeft gebracht, gebaseerd op de implementatie van een Europese gecoördineerde strategie voor het werkgelegenheidsbeleid ;
- anderzijds, dat in het kader van de bijzondere Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 over het thema "Werkgelegenheid, economische hervormingen en sociale samenhang - Naar een Europa van innovatie en kennis", een strategie werd opgesteld die het economisch, maatschappelijk en werkgelegenheidsbeleid wil integreren.

Zij constateren dat het voorstel van de Europese Commissie voor een strategie voor duurzame ontwikkeling een milieudimensie toevoegt aan deze drie pijlers (werkgelegenheid, economische hervormingen en sociale samenhang).

De raden wijzen erop dat zij zich uiteraard aansluiten bij de essentiële bekommelingen die aan het begrip "duurzame ontwikkeling" ten grondslag liggen en dat, zoals reeds werd vermeld, de economische, maatschappelijke en milieubeleidsmaatregelen elkaar moeten aanvullen en evenwichtig moeten zijn om de kwaliteit van het bestaan te kunnen helpen verbeteren en de beschikbare maatschappelijke, economische en milieurijkdommen op een voldoende hoog peil moeten worden gehouden voor de volgende generaties. Dit beleid moet ook bijdragen tot een optimale toewijzing van deze rijkdommen.

Zij vinden het echter van fundamenteel belang dat ten aanzien van de verschillende strategieën van de Europese Unie en de implementatie ervan voor samenhang wordt gezorgd.

Dienaangaande delen de raden mee dat met het oog op de implementatie van de strategieën van Luxemburg en vervolgens van Lissabon, verschillende Europese coördinatieprocessen aan de gang zijn, in het bijzonder het coördinatieproces inzake het werkgelegenheidsbeleid en het coördinatieproces inzake het beleid ter bestrijding van de armoede. Daarbij komt vanaf begin 2002 een coördinatieproces inzake het beleid betreffende de pensioenstelsels en later een reflectie over de gezondheidsstelsels.

De raden constateren dat aan de huidige of toekomstige strategieën dus een nieuwe strategie moet worden toegevoegd inzake de duurzame ontwikkeling.

Zonder zich tegen het principe van de demarche te verzetten, benadrukken zij toch dat zij het heel belangrijk vinden dat de bestaande of toekomstige activiteiten in het kader van die diverse strategieën en processen op elkaar afgestemd en gecoördineerd worden, omdat, zoals zij reeds in het voornoemde advies van 26 april 2001 hebben opgemerkt, dringend een bijzondere inspanning moet worden geleverd voor een duidelijk en leesbaar Europees beleid aangezien de strategie van de Europese Unie vandaag wordt gekenmerkt door steeds ingewikkelder wordende processen.

Volgens de raden veronderstelt dit enerzijds dat tijdens de voorbereiding en de instelling van elk nieuw proces en elke nieuwe procedure rekening wordt gehouden met wat bestaat en anderzijds dat de bevoegdheden van sommige adviescomités, in het bijzonder van het Comité voor economische politiek maar ook van het Comité voor de sociale bescherming en het Comité voor de werkgelegenheid, behouden worden. Het is bovendien belangrijk dat het sociaal overleg in de lidstaten zijn rol kan blijven spelen voor de materies die specifiek tot de bevoegdheid van de sociale partners behoren.

Dit alles zal ertoe bijdragen dat de sociale dialoog zowel op Europees als op nationaal niveau wordt versterkt.

Die samenhang is des te noodzakelijker daar andere internationale instellingen, in het bijzonder de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), zich bekommeren om de duurzame ontwikkeling. De OESO wijst immers in de conclusies van haar Raad van 16 en 17 mei 2001, op het feit dat zij ervoor wil zorgen dat haar lidstaten strategieën voor duurzame ontwikkeling opgesteld zullen hebben tegen de wereldtop over duurzame ontwikkeling die in september 2002 in Johannesburg plaatsvindt.

2. De thema's

De raden nemen akte van de thema's die volgens de Europese Commissie de duurzame ontwikkeling het meest in gevaar brengen, namelijk :

- klimaatverandering en schone energie ;
- volksgezondheid ;
- beheer van natuurlijke rijkdommen ;
- armoede en sociale uitsluiting ;
- vergrijzing van de bevolking ;
- mobiliteit en ruimtelijke ordening.

- a. De raden constateren dat duurzame ontwikkeling een transversaal begrip is dat verschillende domeinen en problemen omvat, inclusief werkgelegenheid en sociale bescherming. Zij merken evenwel op dat het proces van duurzame ontwikkeling in de eerste plaats tot resultaten moet leiden inzake materies met een milieuaspect, omdat zich op dit gebied de grootste leemten voordoen ten opzichte van de doelstelling van duurzame ontwikkeling.

De raden constateren voorts dat, zoals reeds eerder werd beklemtoond, voor een aantal van de domeinen die in de discussienota van de Europese Commissie als prioritair beschouwd worden, namelijk de thema's armoede en sociale uitsluiting, vergrijzing van de bevolking alsook sommige aspecten van de gezondheidszorg die onder het thema volksgezondheid behandeld worden, coördinatieprocessen aan de gang zijn of in het vooruitzicht worden gesteld, waarvoor de open coördinatiemethode wordt toegepast.

Het gaat hier om :

- het coördinatieproces inzake het beleid ter bestrijding van de armoede ;
- het coördinatieproces inzake het werkgelegenheidsbeleid ;
- het coördinatieproces inzake het beleid betreffende de pensioenstelsels.

Uitgaande van deze feitelijke toestand waren de raden tijdens de werkzaamheden ter voorbereiding van dit advies reeds van oordeel dat de thema's armoede en sociale uitsluiting, vergrijzing van de bevolking en sommige aspecten van de gezondheidszorg niet moeten worden behandeld binnen de activiteiten in het kader van het proces dat op gang werd gebracht om beter naar duurzame ontwikkeling te streven.

Die keuze werd nog versterkt daar de raden meer samenhang ter wille van de leesbaarheid en de duidelijkheid van de ondernomen processen blijven voorstaan. Daarom hebben ze meteen gesteld dat deze drie thema's binnen de bestaande processen en de daartoe ontwikkelde structuur behouden moeten worden, namelijk hoofdzakelijk binnen het Comité voor de sociale bescherming.

Het standpunt dat het Comité voor de sociale bescherming dien-aangaande onlangs heeft ingenomen, gaat in dezelfde richting en de raden verheugen zich hierover.

Dit neemt echter niet weg dat de duurzame ontwikkeling een leidraad kan inhouden voor de drie voornoemde open coördinatieprocessen.

De raden hebben dus met tevredenheid kennis genomen van het feit dat deze thema's, die zij niet rechtstreeks in de strategie voor duurzame ontwikkeling behandeld wilden zien, er effectief niet in opgenomen zijn.

Zij hebben immers geconstateerd dat in de mededeling van de Europese Commissie over duurzame ontwikkeling van 16 mei 2001 "Duurzame ontwikkeling in Europa voor een betere wereld: een strategie van de Europese Unie voor duurzame ontwikkeling" wordt ingegaan op de vier gebieden waarvoor in Lissabon, Nice en Stockholm nog geen doelstellingen en maatregelen waren vastgesteld, namelijk :

- klimaatverandering ;

- gevaren voor de volksgezondheid ;

- verlies van biodiversiteit ;

- congestie van het vervoer.

Wat daarentegen de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting en de economische en sociale gevolgen van een vergrijzende samenleving betreft, stelt de strategie van de Europese Commissie voor duurzame ontwikkeling geen nieuwe maatregelen voor, maar de Commissie verduidelijkt dat deze doelstellingen deel uitmaken van deze strategie.

- b. In verband met deze door de Europese Commissie gekozen thema's die meer bepaald tot de bevoegdheid behoren van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven of, in sommige gevallen, van de Centrale Raad en de Nationale Arbeidsraad samen, hebben de raden het belang willen doen uitkomen van de bijdrage die de sociale partners op Belgisch niveau ontegensprekelijk al hebben geleverd.

Wat de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven betreft, willen de raden er vooreerst aan herinneren dat hij al geruime tijd nauw wordt betrokken bij de internationale besprekingen waarin de milieubekommelingen geleidelijk meer tot uiting zijn gekomen. Zo heeft hij in januari 1992, op verzoek van de regering, het dossier inzake de voorbereiding van de achtste conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling gevolgd en heeft hij daarbij van toen af zijn aandacht in het bijzonder gericht op de milieuproblematiek, o.m. wat de grondstoffen betreft. De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven herinnert er voorts aan dat hij sinds juli 1992 het dossier over de concrete gevolgen voor België van "Agenda 21", het actieprogramma voor de 21ste eeuw dat tijdens de top van Rio de Janeiro werd goedgekeurd, opvolgt.

Bovendien heeft de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven in 1998 van de regering de permanente opdracht gekregen om adviezen uit te brengen over alle materies die verband houden met het Europese bouwwerk. Met name in dit kader volgt hij de tenuitvoerlegging van de strategie van Lissabon op de voet, die, zoals hierboven al werd vermeld, een aantal belangrijke domeinen omvat voor de strategie voor een duurzame ontwikkeling waaraan de Europese Unie momenteel werkt.

De Nationale Arbeidsraad zal niet anders te werk gaan in het kader van de formele en informele raadplegingen die hij op het getouw heeft gezet inzake de hierboven al vermelde procedures van open coördinatie.

Heel wat werkzaamheden binnen de raden vertonen raakpunten met de onderwerpen die de Europese Commissie behandelt in haar *discussienota ter voorbereiding van een strategie van de Europese Unie voor een duurzame ontwikkeling* en in de mededeling over duurzame ontwikkeling die de Commissie terzake op 16 mei 2001 heeft goedgekeurd, m.n. op het vlak van de economische en sociale gevolgen van het milieubeleid, internationale betrekkingen en samenwerking, mobiliteit, werkgelegenheid en armoede, de bescherming en het beheer van de mariene milieus, alsook wat het fiscale beleid – o.m. de aspecten ervan die verband houden met de belasting op energie en de milieubelastingen – en meer bepaald het gebruik van economische instrumenten voor het milieubeheer betreft. Een bijlage bij onderhavig advies bevat de lijst van adviezen die de raad over al deze onderwerpen heeft uitgebracht.

Ter illustratie zetten de raden hieronder enkele krachtlijnen uiteen op basis waarvan de standpunten omtrent het milieubeleid, duurzame ontwikkeling en mobiliteit, hetzij in de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, hetzij in beide instanties in een gemeenschappelijke plenaire vergadering, vorm krijgen:

Inzake duurzame ontwikkeling

- milieubescherming en de ontwikkeling van de economische activiteit zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden; de doelstellingen die in beide domeinen worden nagestreefd moeten met elkaar worden verenigd in het begrip “duurzame ontwikkeling”, dat wordt omschreven in het zgn. Bruntland-verslag van de Verenigde Naties van maart 1987;
- in haar streven naar duurzame ontwikkeling moet de overheid zich laten leiden door de zorg om het milieubeschermingsbeleid hand in hand te doen gaan met de naleving van een optimale economische groei;
- hiertoe beschikken de betrokken politieke instanties op de diverse bevoegdheidsniveaus over een brede waaier van – met name economische – instrumenten;
- deze instrumenten moeten ten uitvoer worden gelegd binnen een algemene strategie waarin begeleidende beleidsmaatregelen vervat zijn die zorgen voor een maximale efficiëntie van deze instrumenten en die de negatieve effecten ervan, m.n. voor de werkgelegenheid, de concurrentiepositie van de ondernemingen, de sociale billijkheid en de nationale rijkdom, tot een minimum beperken;
- elke strategie voor een duurzame ontwikkeling moet passen in een coherent en homogeen juridisch kader, dat erover waakt dat de nieuwe voorschriften verenigbaar zijn met de al bestaande reglementering en dat verzoenbaar is met andere normen die andere doelstellingen, de veiligheid bijvoorbeeld, beogen;
- elke strategie voor een duurzame ontwikkeling die voor de economische subjecten grondige wijzigingen tot gevolg heeft, moet geleidelijk worden toegepast om een soepele aanpassing en bijsturing van hun activiteiten en een maximale naleving van de strategische keuzen op milieuvlak en van de al uitgevoerde investeringen tegen vervuiling mogelijk te maken;
- bij het uitstippelen en ten uitvoer leggen van deze strategie is actief overleg met de sociale gesprekspartners geboden enz.

Inzake mobiliteit

- duurzame mobiliteit vergt een multidisciplinaire benadering, zowel wat het personen- als wat het goederenvervoer betreft, waarbij van een nauwkeurige diagnose moet worden uitgegaan;
- de maatregelen terzake moeten op de verschillende bevoegdheidsniveaus, dus ook op Europees vlak, worden uitgevoerd. De autoriteiten moeten de initiatieven van de verschillende overheidsniveaus bevorderen, coördineren en verfijnen;
- het is belangrijk een wisselwerking tot stand te brengen tussen de planning van de vervoermaatschappijen en het vestigingsbeleid van de ondernemingen;
- het aanbod van openbaar vervoer moet worden uitgebreid, het gebruik van alternatieve vervoermiddelen moet worden aangemoedigd en alleenrijden moet worden vermeden;

- de kwaliteit die wordt geboden door het openbaar vervoer op het vlak van stiptheid, frequentie, comfort, veiligheid en bereikbaarheid van de werkplaats moet worden verbeterd;
- er moeten fiscale stimulansen worden gegeven om het gebruik van andere vervoermiddelen dan de auto aan te moedigen;
- het is ook belangrijk begeleidende maatregelen in dezelfde zin te treffen: mobiliteitsmanagers, beheerscontracten voor de vervoermaatschappijen, eenheidsloketten die gestroomlijnde informatie verstrekken enz.;
- het is raadzaam de daadwerkelijke uitvoering van bedrijfsvervoerplannen te stimuleren d.m.v. voorlichtings- en bewustmakingsprogramma's en door financiële en logistieke steun te verlenen;
- het is belangrijk dat de woon-werkverkeersproblematiek binnen de bedrijven het voorwerp wordt van overleg tussen de werkgevers en de werknemers enz.

De raden willen eraan herinneren dat de beleidsmaatregelen ter ondersteuning van het beginsel van duurzame ontwikkeling alleszins gevolgen hebben voor de toekomst van de ondernemingen en hun werknemers en voor de betrekkingen tussen de werkgevers en de vakbonden in de sectoren of de bedrijven. Dit sterke verband tussen de milieu- en de sociaal-economische problematiek wordt onomstotelijk bewezen door het feit dat de wetgever, toen de milieutaksen en de productnormen in werking traden, heeft bepaald dat de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven zich – samen met andere adviesorganen – op deze specifieke problematiek zou moeten toeleggen.

Inspelend op deze dubbele raadpleging die werd opgelegd bij wet van 3 juni 1994 tot wijziging van de wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur en bij wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu en de volksgezondheid, heeft de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven tal van adviezen uitgebracht. Een groot deel van de adviezen over de productnormen hadden overigens betrekking op de omzetting in Belgisch recht van Europese milieurichtlijnen, m.n. inzake de indeling, de verpakking, het kenmerken, het gebruik en het op de markt brengen van gevaarlijke stoffen, de vermindering van het zwavelgehalte van sommige vloeibare brandstoffen, de kwaliteit van benzine en dieselbrandstoffen enz.

x x x

Om al die redenen onderstrepen de raden dan ook dat de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, die de klemtoon legt op de door de Commissie geuite bekommelingen op middellange termijn, zich wenst uit te spreken over sommige aspecten van de denksporen die de Europese Unie voorstelt inzake klimaatverandering en schone energie, volksgezondheid, beheer van natuurlijke rijkdommen, mobiliteit en ruimtelijke ordening.

De raden zijn bovendien van oordeel dat het, in het kader van de verwezenlijking van deze doelstelling, noodzakelijk zal zijn een en ander op geregelde tijdstippen opnieuw te onderzoeken en bij te sturen. In dit verband nemen ze er nota van dat de Europese Commissie, tijdens elke voorjaarsstop van de Europese Raad, verslag zal uitbrengen over de geboekte vooruitgang inzake de tenuitvoerlegging van de strategie van de Europese Unie voor duurzame ontwikkeling en dat deze strategie van de Europese Unie inzake duurzame ontwikkeling volledig opnieuw onder de loep zal worden genomen bij het begin van elk mandaat van de Europese Commissie.

Ze geven bijgevolg hun wil te kennen om ook op dit niveau, en meer in het algemeen, te worden betrokken bij elke fase van dit proces en om in eerste instantie op de hoogte te worden gehouden van de beslissingen die tijdens de komende Europese Raad van Göteborg op het vlak van duurzame ontwikkeling zullen worden genomen, opdat ze zich met kennis van zaken kunnen uitspreken over de latere fases van dit proces.

NATIONALE ARBEIDSRAAD

CENTRALE RAAD VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN

P. WINDEY
Voorzitter

R. TOLLET
Voorzitter

J. GLORIEUS
Secretaris

L. DENAYER
Secretaris

